

ТАРАС ШЕВЧЕНКО В КОНТЕКСТІ СВІТОВОЇ КУЛЬТУРИ

Франчук К.В.

Науковий керівник – проф., к.філос.н. Буяльська Т.Б.

Моя тема є дуже актуальною, особливо у 2014 році, оскільки цей рік урочисто проголошений роком Тараса Шевченка в Україні.

В ході досліджень я дізналась, що до 200 річчя по всій країні та за її межами масово готували різні заходи для святкування, називали його ім'ям вулиці, встановлювали пам'ятники. Все це свідчить про почесність і шану з боку кожного. Він був більше, як українець, - він був державним мужем і громадянином світу.

Для повного та достовірного висвітлення даної теми я користувалась виданнями таких авторів як: Зайцев П. «Життя Тараса Шевченка», Чалий М. К. «Життя і твори Тараса Шевченка», Гаско М. «Про що розповідають малюнки Тараса Шевченка», «Шевченкіана» Олександра Білаша, Задорожна С. «Тарас Шевченко і виклики сучасної доби».

Є поети одного міста, одного села, одного народу. Але є поети всіх міст, всіх сіл, всіх народів. Шевченко саме такий поет. Я погоджуюсь з думкою тих авторів, які наголошують, що іноді поет однієї мови стає поетом усіх інших мов, незважаючи на те що перекласти вірші з однієї мови на іншу дуже важко і рідна мова – це половина поезії. Шевченко – явище унікальне. Його немає з ким порівняти у письменстві інших народів. Не тому, що він кращий за них. Йдеться про особливий генотип культури нашої країни. Україна – це Шевченко, Шевченко – це Україна. Не знайти такого анатомічного скальпеля, який міг би відділити одне від одного.

«Кобзар» знаменував собою демократизацію світової літератури, бо з його сторінок чи не вперше заговорили цілі соціальної матерії, які залишалися невідомими для елітарної культури – і це було одкровенням.

Шевченко для свідомості українців – не просто література. Він наш всесвіт.

Не дивно, що твори Кобзаря перекладені всіма слов'янськими мовами, а також грузинською, вірменською, казахською, узбецькою, німецькою, англійською, французькою, датською, новогрецькою, іспанською, хінді, японською, в'єтнамською, корейською, румунською, італійською, угорською, малайською, бенгальською та багатьма іншими мовами. Про все більшу світову славу великого Кобзаря свідчать пам'ятники, встановлені в різних країнах світу: у Палермо (Канада), Бухаесті, Вашингтоні, Нью-Йорку, Парижі тощо.

Творчість Шевченка постає чи не найвидатнішим всеєвропейським і світовим явищем, бо досі, як слушно зауважив Вадим Скуратівський, «вікове горе має, по суті, не мало своїх літературних уст, не розверзалося ними, не прорізалось своїм художнім голосом».

За рішенням ЮНЕСКО, ювілеї Т.Г.Шевченка відзначався в усіх державах світу, в багатьох із них вийшли переклади «Кобзаря». А найвідоміший «Заповіт» перекладений на 148 мов світу.